

**Posudek oponentky na diplomovou práci Bc. Štěpána Keprty s názvem
„Vznik a počáteční vývoj meziválečného letoviska Pikovice“**

Diplomant si ve své práci vytkl za cíl zmapovat rozvoj středočeských Pikovic v souvislosti s výstavbou vil a domků převážně Pražanů, kteří od přelomu 19. a 20. století, ponejvíce ale ve 20. letech minulého století, s nárůstem volného času a se zlepšováním sociálního postavení středních vrstev získali možnost postavit si letní sídla po vzoru vyšších vrstev minulých věků a realizovat se v příměstském prostředí.

Práce je velmi pěkně, logicky vystavěna. Má relativně široký záběr, když zohledňuje v textu i další záležitosti, které výstavbě předcházely a které ji pak doprovázely. Má určitě velký význam zejména pro lokální historii, tj. přináší uceleně mnoho nových poznatků k rozvoji Pikovic od 2. poloviny 19. století do poloviny 20. století. Zároveň představuje významný příspěvek k poznání životního stylu středních vrstev v českých zemích v tomto období obecněji.

Šířeji bych se zastavila u diplomantovy práce s literaturou a prameny. Pokud jde o literaturu, pracuje se dostatečným spektrem, udělal si pěkný přehled o dosavadní stavu zpracování problematiky. Na více místech v textu bych jen navrhovala uvést i konkrétnější literaturu k dílčím otázkám v práci zmiňovaným, která je k dispozici – např. u zmínek o Sokolu (s. 20), o Klubu českých turistů a V. Náprstkovi (s. 21), kde jsou uvedeny data o stavu členstva a vůbec není patrné, odkud je autor má, apod. Vhodná je i kapitolka, sondující do beletrie, kvitují ji velmi pozitivně, ovšem je třeba výslovně oddělit od odborné literatury a archivních zdrojů, a vysvětlit úskalí práce s beletrií /která by pak v textu patřila s náležitým komentářem spíše za oddíl o zdrojích/. Sama bych k ní připojila i další typ literatury, a sice ego-dokumenty, tj. paměti, deníky, korespondenci, která by kapitolce s příkladem beletrie měla předcházet. V ego-zdrojích jistě bude mnoho a mnoho údajů, ale v práci předkládaného typu na ně není místo, nicméně zmíněny by měly být (a tuším, že autor se o nich zmiňuje, ale více tuto možnost výzkumu nerozvádí).

Pokud jde o archivní prameny, po seznámení se se závěrečným přehledem použitých zdrojů a po přečtení celé práce lze říci totéž, tj. autor se s nimi dostatečně seznámil a použil je. Bohužel to ale není vůbec zřetelné po přečtení kapitoly 1.3., která se jimi má zabývat a má vysvětlit čtenáři, s jakými (vedle sekundární literatury, o níž tato kapitola výhradně pojednává) archivními prameny pracuje a jaký způsobem je využívá. Přitom po přečtení práce je zřejmé, že autor opravdu pracoval s řadou archivních zdrojů, leckde v práci je i popisuje a správně vyhodnocuje. Z mého pohledu toto vyhodnocení však přichází na nevhodném místě (např. s. 46, kam nepatří). Logicky by bylo třeba nejprve popsat, co měl k dispozici, odkud a jaké možnosti tyto prameny skýtají. V textu pak autor už by měl jen popisovat, co ze zdrojů zjistil a do poznámky uvedl přesnou citaci toho kterého dokumentu.

V tomto případě čtenář čte zajímavý text, a do toho vpadne vícekrát vyprávění o uložení archiválií, které má být soustředěno na jednom, jiném místě, než na ně čtenář narazí. Nejde jen o archiválie ze Státního okresního archivu Praha-západ, ale i např. o kroniku, kterou obce povinně vedou, a jejíž vyhodnocení by rovněž mělo být v kapitole 1.3. Je to zdroj na pomezí

úředních a narativních písemností, pro něž platí nějaké normy, a je proto i s její citací pracovat uvážene a upozornit na to čtenáře, který není povinen to vědět.

Velmi jsem ocenila autorův pokus hovořit s pamětníky a zachytit jejich svědectví. Ukázal, jak složité je přepisovat orální výpovědi, jejichž styl je často takřka nepřepisatelný.

Z formálních záležitostí, které bych diplomantovi lehce vytkla, je nerozepisování křestních jmen v kapitole o literatuře, a dále absence interpunkce na více místech, nebo nepozorné závěrečné přečtení, když i u slov jako Praha, zůstala malá písmena.

S. 46 – SOkA... poskytuje informace, není zcela šťastná formulace, archiv to má uložené ze zákona, a je třeba to i odpovídajícím způsobem interpretovat.

Přes určité výhrady v oblasti práci s prameny, která jinak je velmi dobře provedena, hodnotím 17 body z celkového nabízeného počtu 20.

Praha, 1. 8. 2018

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.